

Hroutící se impérium: Írán odhodí rukavici

 infokurýr.cz/n/2024/10/09/hroutici-se-imperium-iran-odhodi-rukavici

kurýr

9. října 2024

Írán 1. října vypálil desítky raket na sionistickou entitu v reakci na atentát na vůdce Hizballáhu Hasana Nasralláha a v rámci jedné z mnoha drzých provokací a eskalace namířených proti odporu v posledních měsících. Rozsáhlé záběry klíčové izraelské infrastruktury, včetně vojenských a zpravodajských míst, zcela zničené nelítostným náparem Islámské republiky, jsou široce dostupné, což vyvrací předvídatelná tvrzení Tel Avivu a Washingtonu, že blesková válka byla úspěšně odražena západními systémy protivzdušné obrany.

Jde o největší a nejničivější útok na sionistickou entitu v její 76leté historii. Úplný dopad zatím nelze předvídat. Zatímco američtí představitelé se hodiny předem obávali, že mají „indikace“, že se Írán chystá zaútočit na Izrael, načasování, rozsah a závažnost útoku všechny zúčastněné překvapilo. V předchozích dnech Washington vyslal další tisíce vojáků do západní Asie, výslovně na obranu Izraele, což Teheránu zřejmě neodradilo.

Írán zaútočil na sionistické zařízení 1. října

Toto rozmístění přišlo s údajně neochvějným odhodláním Pentagonu přijít na pomoc, pokud by se islámská republika pokusila zopakovat historickou palbu dronů a raket dlouhého doletu, které v dubnu vystavila sionistickou entitu. Představitelé ministerstva obrany odvážně prohlásili, že oni a Tel Aviv byli „ještě lépe připraveni na nový íránský útok“ než minule. Snadnost, s jakou byla údajně nedobytná izraelská protiraketová obrana Železná kupole poražena, odhaluje tuto chloubu v nejlepším případě jako beznadějnou aroganci a v horším případě nebezpečný podvod.

Vždy opatrné islámské revoluční gardy jednaly v Gaze od vypuknutí holocaustu v 21. století mimořádně zdrženlivě. Někteří analytici interpretovali toto neúprosné sebeovládání a nedostatek okamžité odplaty Teheránu za akce, jako je bezostyšná vražda vůdce Hamasu Ismaila Haniyeha na íránském území, nejen jako rigidní averzi vůči eskalaci do totální války s Izraelem a jeho západními podporovateli, ale také jako neschopnost vůbec reagovat. Bezprecedentní bombardování Tel Avivu 1. října by takové závěry mělo vyvrátit.

Yair Golan, politik, který se vrátil k izraelským okupačním silám po 7. říjnu, označil nejnovější íránský útok za „vyhlášení války“ proti sionistické entitě. Nechvalně známý Benny Gantz se chlubí, že Tel Aviv „má během let vyvinuté schopnosti k útoku na Írán a vláda má [naši] plnou podporu jednat rázně a odhodlaně“. Mluvčí IOF Daniel Hagari mezitím důrazně prohlásil: „Došlo k vážnému útoku na nás a bude mít vážné následky.“

Zdá se, že IRGC očekávaly, že takové hrozby a prohlášení se ukážou stejně prázdné a nesmyslné jako slib Pentagonu, že bude „lépe připraven“ na budoucí íránský útok. Islámská republika se alespoň zjevně nebojí anglo-izraelské odvety za svou nejnovější širou stranu. A konečně, Teherán může mít důvod se domnívat, že rovnováha sil v celém regionu a v jakémkoli budoucím rozsáhlém konfliktu se sionistickou entitou a Západem se neodvolatelně posunula ve prospěch odporu.

K tomuto závěru bezděčně dospěla málo povšimnutá zpráva zveřejněná 19. září Židovským institutem pro národní bezpečnost Ameriky (JINSA), mocnou a stínovou sionistickou lobbistickou organizací. Velmi podrobně popisuje, jak bude Impérium v defenzivě a ve velmi nevýhodné pozici v totálně horké válce s Íránem. Cestou byl nastíněn přesvědčivý plán na vítězství odboje. Vzhledem k tomu, že Teherán 1. října jasně odhodil rukavice, mohli jsme nyní vidět, jak se tento plán uvádí do praxe.

„Dosáhnout převahy“

Zprávu JINSA nazvanou „Americké základny na Středním východě: „Překonání tyranie geografie“ napsal bývalý velitel CENTCOM Frank McKenzie, který posoudil proveditelnost imprens de empire Schopnost promítání hodnoty a síly současných vojenských zařízení USA napříč Západní Asie se zaměřením na Bahrajn, Jordánsko, Kuvajt, Katar, Saudsko-arabské a arabské země Výsledky jsou jasné a vyžadují okamžitou revizi amerických základen v celém regionu: ***„Naše současná základní struktura, která je výsledkem let svévolných rozhodnutí a vycházejících z odlišných provozních a politických zásad, vedla k tomu, že zařízení nejsou optimálně umístěna, aby čelila nejpravděpodobnějším hrozbám dneška a zítřka v regionu.“***

CURRENT BASING STRUCTURE IN THE CENTCOM AOR

JINSA

Ačkoli jsou „hrozby“ zmíněny v množném čísle, zaměřuje se JINSA výhradně na islámskou republiku. Zatímco se současnou pozicí impéria v západní Asii jsou identifikovány různé problémy, „klíčovým“ závěrem je, že „současná základna Washingtonu ohrožuje naši schopnost odstrašit Írán a účinně proti němu bojovat ve scénáři vysoké intenzity“. McKenzie se přesto snaží vykreslit Teherán jako poněkud slabý:

„Íránci nemají armádu, kterou by bylo možné použít jako invazní sílu. Mají malé a neefektivní námořnictvo a prakticky žádné letectvo. Jejich raketové a bezpilotní síly jsou však schopny překonat mnohé ze svých sousedů...mohou nasadit více útočných střel a dronů, než jim lze čelit.“

JINSA poznamenává, že „válka na divadelní úrovni s Íránem by byla válkou raket a dronů“ a útok Teheránu na Izrael 13. dubna byl „komplexní ukázkou íránského operačního konceptu“. IRGC se poté pokusily přemoci protivzdušnou obranu a radarové systémy sionistické entity vlnami nízkonákladových dronů a řízených střel, aby „ztížily Iron Dome nebo Patriot napadnout následné balistické střely“.

McKenzie správně předpověděl, že dubnový útok „pravděpodobně zůstane základním vzorem pro rozsáhlé íránské útoky“. Snahu hodnotil – alespoň koncepčně – jako „smysluplnou“, z níž se „každý může něco naučit“. Nejnaléhavější a „samozřejmý“ poznatek byl: „Pro obránce Perského zálivu to bude válka stíhaček, tankerů a protivzdušné a protiraketové obrany... a zde je problém“:

„Tato letadla jsou z velké části umístěna na místech podél jižního pobřeží Arabského zálivu... což je pozůstatek plánování proti ruským invazím v 70. letech a tažením v Iráku a Afghánistánu v prvních desetiletích tohoto století.“ Nacházejí se poblíž Íránu, což znamená, že k boji mají jen krátkou cestu... ale to je také jejich velká zranitelnost. Jsou tak blízko Íránu, že raketám odpáleným Íránem trvá pouhých pět minut nebo méně, než dosáhnou jejich základny.

„Tisíce raket krátkého doletu“, které Írán vlastní, jsou rovněž klíčovým negativním „faktorem“, který impérium připravuje o jakoukoli „strategickou hloubku“ v regionu. Zatímco stíhačku F-35 je „ve vzduchu velmi obtížné zasáhnout... na zemi, není to nic jiného než velmi drahý a zranitelný kus kovu, který leží na slunci.“ Západní Asie „je také zranitelná a nelze je přemístit, avšak nejvíce škodí:

„Všechny tyto základny jsou chráněny Patriotem a dalšími obrannými systémy.“ „Bohužel, schopnost útočníka přemoci obranu hromadnou palbou [sic] v těsné blízkosti Íránu je velmi reálná.“

Drone Name	Year Entering Service	Range (km)	Payload (kg)
Mohajer-2	1996	50	15
Mohajer-4	1997	150	15
Ababil 2	1999	200	40
Ababil 5	2008	480	Unknown
Ababil 3	2010	100	Unknown
Shahed-129	2012	1,800	150
Yasir	2013	200	Unknown
Karrar-1	2014	1,000	500
Mohajer-6	2017	200	40
Fotros	2020	2,000	Unknown
Ababil-T	Unknown	150	30
Arash	Unknown	2,000	Unknown
Arash-2	Unknown	2,000	Unknown
Farpad	Unknown	20	120
Kaman-12	Unknown	2,000	100
Kaman-22	Unknown	3,000	300
Meraj	Unknown	1,000	5
Mobin	Unknown	450	120
Oghab-1	Unknown	2,000	Unknown
Ra'ad-85	Unknown	100	Unknown
Shahed-123	Unknown	750	Unknown
Shahed-131	Unknown	900	15
Shahed-136	Unknown	2,200	40
Shahed-171	Unknown	1,500	Unknown
Shahed-191	Unknown	450	50

McKenzie uzavírá svůj plán k vítězství Teheránu a hořce si stěžuje: „Je těžké uniknout závěru, že naše současná základní struktura je špatně vybavena pro nejpravděpodobnější bitvu, která nastane.“

„Cílem je udržet tyto základny v totálním konfliktu, protože se stanou nepoužitelnými v důsledku pokračujících íránských útoků.“

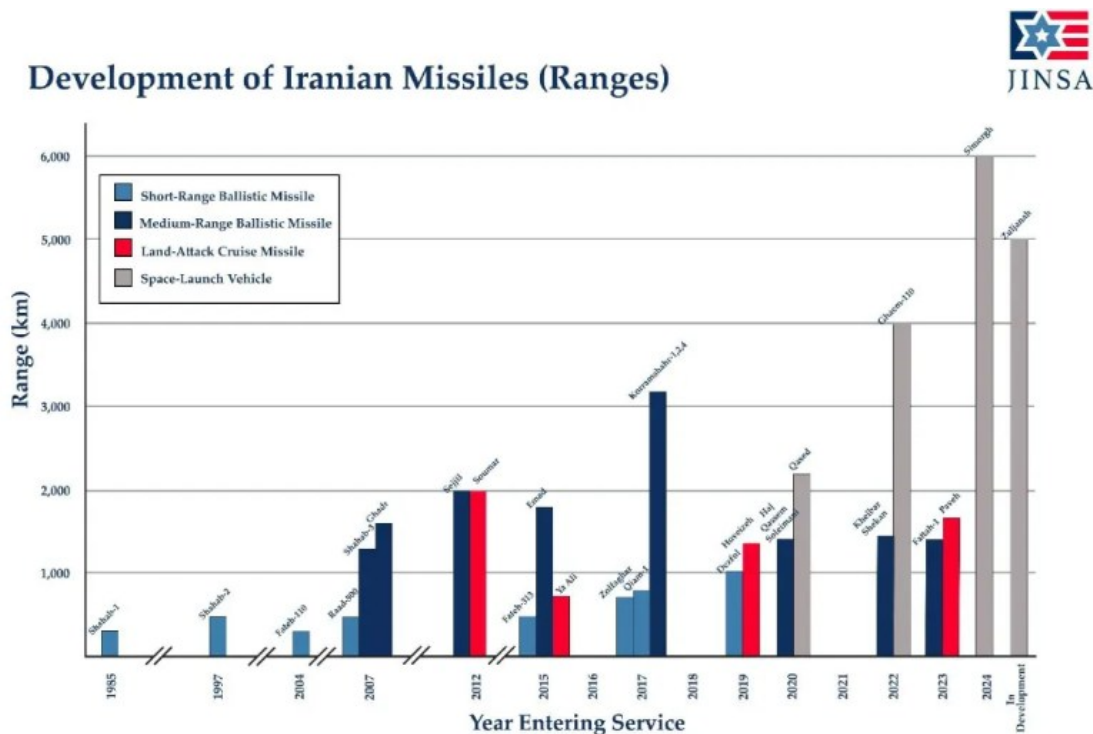
Nadměrná imperialistická expanze v západní Asii se nyní stala obětí „prosté tyranie geografie“. A Islámská republika si celou dobu vedla přesné záznamy:

„Íránci vidí tento problém stejně jasně jako my a je to jeden z důvodů, proč postavili své velké a vysoce schopné raketové a bezpilotní síly.“

„Nic než násilí“

Navzdory ponuřosti ve zprávě JINSA vyjadřuje McKenzie určitý optimismus – ten nejfantastičtější, sebeklamný druh. Za prvé, naznačuje, že Írán nemůže ohrozit schopnosti „leteckého letectví

založeného na letadlech“ impéria. Přesto připouští, že „není dostatek nosičů, a proto je nepravděpodobné, že by námořní letectví bylo ústřední zbraní v ohnivé válce s Íránem“. Bývalý šéf CENTCOM také pilně přehlíží nedávnou drtivou porážku amerického námořnictva rukou AnsarAlláha během operace Prosperity Guardian, která jasně prokázala nadbytečnost amerických letadlových lodí.

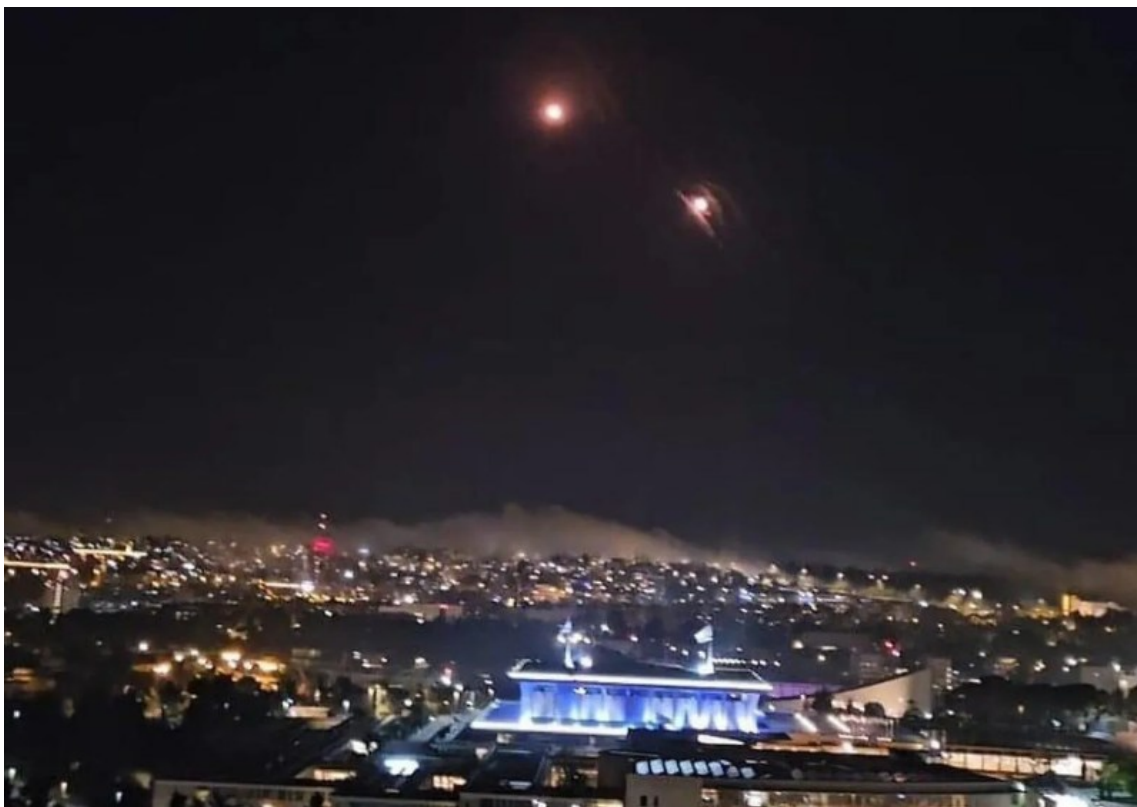
Na jiném místě McKenzie naznačuje, že impérium „musí postupovat agresivně, aby vyvinulo alternativy rozmístění, které ukáže, že je připraveno bojovat a vyhrát v probíhající, vysoce intenzivní válce s Teheránem“, a proto „nepříznivá geografická poloha základen způsobila být překonán“. Jedním z radikálních řešení, které navrhuje, je „zvažovat nasazení v Izraeli“. Americká vojenská přítomnost v Tel Avivu se v posledních letech již pomalu zvyšuje. Ačkoli to bylo z velké části popíráno a bagatelizováno, ukázalo se, že je neuvěřitelně kontroverzní na každém kroku.

V září 2017 IOF oznámila zřízení první americké stálé vojenské instalace v sionistické entitě. Odpor na domácí i regionální úrovni byl tak intenzivní, že úředníci ve Washingtonu spěchali popřít, že se to vůbec stalo, což vedlo k velkému očištění webových stránek IOF,

které odkazují na infrastrukturu. Jakýkoli krok k vytvoření plnohodnotné americké základny v Izraeli, výslovně pro válečné účely, by nevyhnutelně vyvolal ještě větší pobouření a odpor by jej považoval za významnou eskalaci vyžadující drastickou reakci.

Takové eventuality se bývalému šéfovi CENTCOMu nikdy nezdály. Jeho analýza je nebezpečně nespolehlivá a chybná i v jiných oblastech. Kromě „geografických výhod“ Izraele oceňuje „výkonnou a osvědčenou schopnost protivzdušné a protiraketové obrany Tel Avivu“. Byla to právě tato „kompetence“ spojená s „podporou Spojených států a jejich spojenců, jakož i spoluprací a podporou arabských sousedů“, která zajistila, že íránský útok na sionistickou entitu v dubnu „neselhal“, přemítá McKenzie.

Tento skupinový úspěch, který údajně zabránil Íránu v provedení dekapitačních úderů proti vojenské a zpravodajské infrastruktuře sionistické entity, hodnotí jako „v každém měřitelném ohledu... pozoruhodný příběh úspěchu“. Pokud by Pentagon sdílel McKenzieho názor, mohlo by to vysvětlit, proč bylo impérium tak zaslepené a špatně připravené na nejnovější teheránskou palici. Dubnové překvapení Islámské republiky bylo daleko od trapné katastrofy, ale bylo velkolepým úspěchem, odhalilo fatální slabiny Izraele a navždy přetvořilo západní Asii.

Íránské rakety se vznášejí nad Knesetem sionistické entity, duben 2024

Islámská republika měla daleko k tomu, aby zasadila smrtelnou ránu, ale chtěla poskytnout odměřenou, dobře propagovanou demonstraci síly a zároveň se vyhnout další eskalaci a širší reakci. IRGC ukázaly, že v budoucnu, pokud budou *chtít*, mohou jejich rakety úspěšně obejít „Železný dóm“ a způsobit nesmírnou zkázu. Poté velitel sboru formuloval „novou rovnici“:

„Od této chvíle, pokud sionistický režim zaútočí na naše zájmy, majetek, osobnosti a občany, budeme se bránit.

Tato zpráva se zřejmě nedostala do mocenských kruhů v Bruselu, Londýně, Tel Avivu a Washingtonu. Vyplývá to ze zprávy JINSA, která uvádí: „Události posledních dvou měsíců jasně ukazují, že Írán lze odradit od nezodpovědných a smrtících útoků v regionu četné provokace sionistické entity během tohoto období. Zdá se, jako by vojenští vůdci Západu upadli do pasti víry, že z Teheránu nepřijde žádná odpověď, protože žádná nemůže a nebude.

Otázka, zda ve světle 1. října sionistická entita a její mezinárodní spojenci konečně pochopí, že odpor na bojišti v západní Asii má přednost, zůstává otevřená. Jak jednou poznamenal ruský vojenský stratég Igor Korotčenko:

„Tato anglosaská rasa nerozumí ničemu jinému než násilí.“

Autor: Kit Klarenberg